

Ми переможемо лише тоді, коли усвідомимо,
що за Україну треба не вмирати, а вбивати.

Г. Сковорода

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 45-46 (14148-14149), 16 ЧЕРВНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

Білоцерківці рятують потерпілих від теракту

ВІДРАЗУ ПІСЛЯ ТОГО, ЯК СТАЛО ВІДОМО ПРО ЧЕРГОВИЙ ЗЛОЧИН РОСІЙСЬКИХ НЕЛЮДІВ, ЯКІ ПІДІРВАЛИ КАХОВСЬКУ ГЕС, БАГАТО НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ, НЕ ВИТРАЧАЮЧИ ЧАС НА РОЗДУМИ І ТРИВАЛІ ЗБОРИ, ВИРУШИЛИ НА ХЕРСОНЩИНУ.

Наші друзі з Добровольчого пошуково-рятувального загону БФСТ, як люди, вже загартовані не тільки колись улюбленими туристськими походами, а й численними викликами воєнного часу, прибули в зону лиха одними з перших. Розгорнувши катамарани, «озброївшись» необхідним спорядженням, вони негайно взялися розшукувати й переправляти у безпечне місце людей і тварин.

Як розповідають учасники рятувальної операції, на території, що опинилися під великою водою, прибула велика кількість волонтерів, небайдужих людей із усіх кутків України. Наприклад, нам відомо, що Добровольчий пошуково-рятувальний загін БФСТ евакуював людей і тварин із постраждалого від підтоплення Корабельного району Херсона (Острова) вже спільною командою з Міжнародним волонтерським центром #4UA.

У свою чергу хлопці й дівчата з пошуково-рятувального загону щиро дякують білоцерківцям, усім, хто відгукнувся на їхнє прохання зібрати допомогу для мешканців

багатостраждального Херсона. Вони вражені й вашими, дорогі земляки, коштами, й іншою підтримкою їхньої рятувальної місії.

Виїхали на допомогу херсонцям і представники добровольчого формування Білоцерківської громади разом із членами волонтерського штабу ТРО. Як повідомив керівник групи Павло Велігорський, вони допоможуть місцевому населенню продуктами харчування, питною водою, теплими речами. Добровольці Білої Церкви також долучатимуться до евакуаційних робіт та допомогатимуть владі в подоланні наслідків надзвичайної ситуації. Слідом за ними через кілька днів штаб відправив зібрані білоцерківцями продукти, засоби гігієни, корм для тварин тощо.

Спасибі всім, хто кинувся рятувати українців від спротиву дикої агонії хижих окупантів. Ви там, бо так звеліли ваші серця, бо для вас безцінним залишається кожне життя, чи то людини, чи котика, чи папуги! Так, очі наші плачуть, але вчинки, міць, дух сучасників, які не здадуться ніколи, додає нам сили й віри, що Перемога буде наша!

Валентина ХРАБУСТ

Захисникам неба – від нотаріусів України

Ідея придбати автомобіль, який би послужив нашим воїнам під час виконання ними бойових завдань, виникла в приватного нотаріуса Білоцерківського районного нотаріального округу Валерія Корнійчука. Її підтримав президент Нотаріальної палати України Володимир Марченко, а також колеги з усієї країни.

Відтак українські нотаріуси зібрали кошти на купівлю спеціалізованого автомобіля медичної допомоги. Потім добрі люди, як сказав пан Валерій, поїхали до Німеччини, знайшли і придбали його та доставили в Україну. Уже тут машину наповнили всім необхідним для надання меддопомоги: хірургічними халатами й рукавичками, бинтами й медикаментами тощо. До цієї акції долучилися місцевий шпиталь та одна з військових частин, дирекція «Музею живої природи флори і фауни «Олександрія» в особі

потреба саме в такій машині. Й минулого тижня в нашій чудовій «Олександрії» відбулася вже кінцева процедура: передавання «залізного коника» від нотаріусів воїнам військової частини А 3730.

У відповідь військовій медикі зенітно-ракетного підрозділу за співпрацю зі Збройними силами України, потужну громадянську позицію, патріотизм, важливий внесок у матеріальну та моральну підтримку частини, яка виконує завдання зі стримування агресії РФ, вручили добродійцям подяки від командування й висловили сподівання, що це авто вірно служитиме захисникам українського неба. До речі, в розмові з нами начальник медичної служби частини майор Іван Довгалюк сказав, що передній край для їхньої частини – дійсно вся Україна. І що дев'яносто відсотків тієї смертоносної гидоти, яку намагаються скидати на наші голови людоїди-рашисти, збивають воїни саме цього військового підрозділу ЗСУ. Тож зупиняться у нашій допомозі війську неможливо, якщо прагнемо здолати окупанта й жити щасливо на вільній рідній землі.

Валентина ХРАБУСТ

Житимуть у пам'яті героями

Війна продовжує приносити скорботні звістки в домівки наших земляків. Захищаючи рідну землю, в боях біля Григорівки Бахмутського району на Донеччині 4 червня загинув 53-річний **Віталій Вікторович ДОБРОЖАН**.

Штаб-сержант, інспектор прикордонної служби 7 прикордонного загону військової частини 2144, він до останнього подиху залишився вірний українському народу. В пам'яті рідних, друзів, побратимів цей патріотичний, сміливий чоловік завжди житиме героєм, який із честю виконав свій військовий обов'язок, віддавши у війні за Україну, її свободу найцінніше, що мав.

Довічним героєм пішов до небесної варти і старший солдат **Віктор Олегович ЧІКОВ**, якому 13 серпня цього року мало б виповнитися тільки 30. Стрелець стрілецької роти військової частини А 7298, він був мобілізований минулорічного березня. Загинув воїн 8 червня в результаті отримання несумісного з життям поранення на околицях міста Бахмута Донецької області.

Співчуваємо рідним, близьким, побратимам героя. Поховали воїнів на Алеї Слави, поруч з іншими славними синами Білоцерківщини.

Київщина відправила допомогу Херсонщині

Як повідомив начальник Київської обласної військової адміністрації Руслан Кравченко, відразу після підризу окупантами дамби на Каховській ГЕС він доручив профільним службам зв'язатися з Херсонською областю, яка зазнала руйнувань від чергового терористичного акту росії, та сформувати реєстр першочергових речей. Тож потерпілим протягом усіх останніх днів Київщина відправляє човни (з волонтерами, які надаватимуть оперативну допомогу), двигуни, станції регенерації-очистки води, мотопомпи, теплові пушки, бензин, дизпаливо, ємності для питної води, пожежні рукави, рятувальні жилети, гумові чоботи, тонни продуктів харчування й питної води, одяг. Не забули і про найбеззахисніших – тварин, для яких підготували сотні кілограмів корму.

Також на Херсонщині вирушила водолазна команда. А з представників 19 громад Київщини сформовано бригаду комунальників, електриків та інших фахівців, яка з усією необхідною технікою за першої ж вимоги виїде до постраждалих територій.

Голова адміністрації нагадав, що на Київщині вже підготовлено 3 тисячі місць для компактного проживання людей, які опинилися в затоплених територіях внаслідок підризу російськими терористами греблі Каховської ГЕС. З питаннями щодо розселення можна звертатися за телефоном: (099) 510-72-12.

«Громади області продовжують оперативно збирати найнеобхідніші речі для мешканців, які постраждали внаслідок цинічного терористичного акту росії. Сьогодні вся Україна об'єдналася для подолання наслідків чітко спланованого злочину росіян. Воєнні злочинці, які зруйнували греблю Каховської ГЕС, досі не зрозуміли, що єдність та прагнення українців до перемоги не зруйнують», – сказав начальник Київської обласної військової адміністрації Руслан Кравченко.

Дорогі наші читачі!

Триває передплата на газету
„ГРОМАДСЬКА ДУМКА”
на II півріччя 2023 року
Передплатний індекс – 35027

ВАРТІСТЬ

– НА 1 МІСЯЦЬ: 22,00 грн;
– НА 3 МІСЯЦІВ: 66,00 грн;
– НА 6 МІСЯЦІВ: 132,00 грн.

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

Залишайтеся нашими одноДУМЦЯМИ!

Залишатися гідними...

Цьогорічний День журналіста, безсумнівно, був найважчим із усіх, що пам'ятаються, навіть враховуючи те, що це не перше наше професійне свято, яке доводиться відзначати у воєнний час. Саме цього дня вироки-окупанти здійснили черговий теракт: підірвали Каховську ГЕС. Вкотре ці відходи цивілізації замахнулися на життя.

Тисячам людей, тваринам і всій екосистемі завдано болю, страждань, непоправних травм. І в той час, коли українці, й без того вмотивовані та згуртовані, кинулися рятувати, допомагати фінансово, матеріально, навіть питною водою жителям потерпілого від екоциду регіону, світом шириться злочинна інформація, що ставить під сумнів провину вбивць і окупантів. ІНФОРМАЦІЯ. Та витончена зброя, яка здатна сіяти зневіру, відібрати волю, вбити. Та річ, з якою безпосередньо працює журналіст.

Тож не до свята, дорогі наші читачі. Тут би не втратити глузд і головний орієнтир: не нашкодити, не забути, для чого ми як газета, як засіб масової інформації взагалі є: стати комунікатором й допомогти людям зберегти в собі людей. Пробачте за, можливо, високий стиль. Але ми всі зараз просто мусимо виростати над реальністю, оголеною до немислимого натуралізму. Ми впевнені: без того, аби тримати душі світліми, можемо стати схожими на нелюдів, які прийшли по те наше світло.

Відтак запрошення на зустріч із міським головою Геннадієм Диким у форматі розмови про актуальне (за кавою – все ж таки журналістський День) сприйнялося дуже позитивно. До речі, хотілося б, аби їх було більше: часто такі бесіди додають сухим інформаційним повідомленням трохи потрібних емоцій. Та й важливо зрозуміти, приховувати не будемо, що місцевих журналістів не відкинуто на далекі маргінеси важливих сучасних подій.

Про що йшлося. Про те, що сьогодні для громади особливо актуальне. Зокрема про подальшу долю культових споруд. Оскільки рішення міської ради стосовно їхньої передачі у власність громади стало тільки початком довести складного правового процесу. Тут ми отримали детальну розповідь про кроки, що їх здійснює місцева влада, аби таке серйозне й делікатне питання було вирішене грамотно й однозначно.

Не могли не зачепити тему найпростіших укриттів і доступу до них жителів громади. В цьому напрямку в місті, зокрема, вже зроблено дуже багато. Але питання відчинених сховищ-підвалів багатоповерхівок залишається чутливим з багатьох причин. Тож влада відпрацює механізм облаштування дверей електричними замками, що даватиме можливість доступу в час повітряної тривоги й водночас завадить зловмисникам, приміром, обкрасти підвал.

Говорили, звісно, і про допомогу військовим

від міської ради. Тут можемо додати тільки те, що робиться дуже багато, а війна вимагає ще більше. Тому зупинятися не маємо права.

У професійному середовищі журналістів йшлося і про об'єктивне висвітлення новин в умовах військового часу, і про ворожі ІПСО (інформаційно-психологічні операції).

Геннадій Дикий привітав медійників із професійним святом, подякував місцевим ЗМІ за відповідальне ставлення до того, що і як вони висвітлюють на своїх шпальтах та екранах. Назвав їх гідними воїнами українського інформаційного фронту. До речі, на фронті справжньому сьогодні перебувають наші колеги Богдан Яременко, Дмитро Загурський, Сергій Таран. Їм – особливе наше спільне вітання. Наша вдячність і побажання якнайшвидше повертатися з перемогою додому, в професію.

Хочеться наостанку додати ще й таке. Ми – свідки того, як ця війна стала надто важким іспитом і для людської совісті, порядності, зрештою гідності. Бо на фоні постійних стресів, нестабільності, переміщення багатьох акцентів (читайте – фінансування, засобів до існування) у сфері виживання бізнесів, цілих галузей, компаній, а також духовної царини, у страхові втрати приборок і власне справу всього життя можна непомітно втратити людську подобу. А це страшно й дуже небезпечно. Ми не маємо права перегризти одне одного, стати ворогами в одному окопі, поки справжній ворог кігтями, іклами вчепився в серце України. Мусимо діяти навпаки: підставляти колегам, партнерам, землякам плече, подавати руку допомоги, часом просто говорити добрі слова, якщо від нас бодай трохи залежить життя, існування, моральний стан, навіть настрої ближнього. За великим рахунком, усі, хто залишилася живий в цьому пекельному бою, зобов'язаний залишитися ще й гідним тих, хто вже навіки триматиме над нами небо.

Валентина ХРАБУСТ

Росте правильна зміна

У нашій славнозвісної Білоцерківської волонтерської групи (Юрій Москаленко, Юлія Скотар) є активне й прекрасне «дитяче крило» – це юні містяни, які своїми добрими серцями вболівають за Україну й намагаються власними силами наблизити таку бажану перемогу над клятим ворогом.

Ось що розповіла у своєму фейсбуці пані Юлія: «Сьогодні приїждили наші чудові дітки.

Вони за адресою: Івана Мазепи, 85-А, організували блокпост і зібрали кошти для бійців. На них хлопці й дівчата придбали солодощі, до яких додали свої малюнки із побажаннями.

Дякуємо безмежно! І окреме спасибі батькам та вчителям за правильне виховання й ціннісні пріоритети!»

Місто Єна – Білоцерківській громаді

Поки країна-агресор щодня атакує ракетами та безпілотниками Україну, цивілізовані країни продовжують українців підтримувати.

Так, нещодавно ми отримали чергову допомогу від міста Єна (Німеччина) – новий автомобіль «швидкої допомоги» для надання медичних послуг жителям Білоцерківської міської територіальної громади.

Оглянувши авто, міський голова Геннадій Дикий зауважив: «Ми пишаємось тим, що зберегли невідкладну допомогу для жителів громади. Дякуємо місту Єна за чудово обладнаний автомобіль, який послужить для збереження й підтримки здоров'я білоцерківців».

Цю машину, отриману за сприяння Німецького товариства міжнародного співробітництва (GIZ), передадуть для невідкладної допомоги Центру первинної медико-санітарної допомоги №1. Відповідне рішення депутати ухвалюють під час найближчої сесії Білоцерківської міської ради, повідомляють офіційні джерела.

► Білоцерківська окружна прокуратура інформує

ПІДОЗРЮВАНОГО В УМИСНОМУ ВБИВСТВІ ВЗЯТО ПІД ВАРТУ

За процесуального керівництва Таращанського відділу Білоцерківської окружної прокуратури мешканцеві району повідомлено про підозру в умисному вбивстві знайомого, вчиненому в спосіб, небезпечний для життя багатьох осіб (п. 5 ч. 2 ст. 115 КК України). Суд обрав йому запобіжний захід – тримання під вартою без права внесення застави.

За даними слідства, 29 травня 2023 року підозрюваний за місцем свого проживання проводив дозвілля в компанії друзів. Згодом він дістав з кишені гранату, активував її та кинув за 10 метрів від місця, де були його знайомі. Внаслідок детонації вибухового пристрою одна людина загинула, ще троє травмовані.

Досудове розслідування здійснює Білоцерківське райуправління ГУ Нацполіції в Київській області.

Примітка: відповідно до ст. 62 Конституції України, особу вважають невинуватою у вчиненні злочину і не можуть піддати кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

«Сльоза пекучої пам'яті»

(Продовження. Початок у газеті від 10, 17 лютого, 3, 24 березня, 19 травня)

Ми пропонуємо вашій увазі спогади білоцерківців, котрим пощастило залишитися живими після страшного Голодомору, того геноциду проти українців, який чинила совєцька влада у тридцятих роках минулого століття. Збірка «Сльоза пекучої пам'яті», де надруковані ці важкі спомини, стала додатком до Київського обласного тому Національної книги пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років.

Смоляна Устина Григорівна 1915 р. н., жителька м. Біла Церква (запис 1990 р. Володимира Іванців, письменника):
– У батька було всього 3,5 морга, щобто десятині землі. І восьмеро дітей. Таїса, правда, вже заміжня була, до заміжжя ткала вона: верстат був у батька. Була в нас конячка, січка, плуг, культиватор. Усе забрали. І кульчики з вух у Таїси й Сані. А шафу аж у райвиконком завезли. Сам батько зробив. Був він великий майстер: робив столи і труни, джки, балії, ночви – все умів.

Як розкуркулили, то Александров Віталій до нас на конячці просто в хату в'їхав. Забрали батька у 1931 році. Ще Мекеду Лужецького й Шовкопляса. Вислали в Керч, там саме копальні залізної руди відкрили. А ми все, що з одіжі лишилось, на собі носили, бо відбирали, що побачать.

Спасибі державі, не дала нам пропасти. Сказали, заберіть Смоляну Устю на столову, хай картоплю чистить. Ночувала я в маштарці, де шлеї висять. А на вихідні йшла до Ковтунів, чи до Таїски: додому боялася.

У батька була язва, то його одпустили. Помер він у 1933 році. Сам труну собі зробив, тільки без кришки. То ми вже її просто дошками забили, щоб на нього трупів не накидали. А в ту ж таки яму ще мертв'яків повкидали. І Юрківську, і Романючку. Чоловік її справжній куркуль був, його по закону розкуркулили. Хотіли вислати, але він утік, а жінка так померла.

Розлізлися ми, лишилася мама з найменшою, Ганею. Я зі столовки, було, принесу їм хліба, а то Саня з Терезиною, куди в доярки подалася. А брат Стьопа помер просто в школі.

Мені сказали, я прибігла. І Таїса кусочок хліба принесла, та не допомогло вже.

Смоляний Василь Арсентійович 1918 р. н., житель м. Біла Церква (запис 1990 р. Володимира Іванців, письменника):

– На Новоселиці (тепер це вулиця М'ясна) було дев'ятнадцять дворів. Як сьогодні пам'ятаю їх господарів – Липницьких, Плитанів, Лужецьких. Останні донедавна живі були. Михалкові 94 роки, Іванові – 89. Але ти, кажуть, більше нас пам'ятаєш: склероз, мов...

Отож померло на нашій Новоселиці сімнадцять душ. У нашому дворі навесні 1933 року померли батько й двоє старших братів. Багато помирили, коли колоски наливатися почали. Розпирало людей після голодування. А вродило добре! Пам'ятаю, мати жала, я прийду до неї, а вона просить: «Не їж! Хіба трошечки». А пшениця та й зараз перед очима стоїть...

І весну добре пам'ятаю. Спасло мене, що я, п'ятнадцятирічний, росточком був не дуже. То взяли мене пастухом, до скотини людської. У селян корів вибирали, з нашого двору так само. А у робітників цукроварні худоба затрималася. От я й пас ту череду, та й то там з'їм щось трошечки, то там. І все одне аж світився. А як мати вижила, то Бог святій знає. Може, тому, що жінки витриваліші...

Взимку ходили на колгоспне поле. Того року не все зібрали, то ми й знаходили під снігом де качана, де сою. Запам'яталося, як сою смажили на сковороді, розтирали, а в макітрі дробили качани з кукурудзи, перемішували те потерта та

ГОЛОДОМОР
ПОМСТА ЗА СВОБОДУ!
БО НЕ ХОТИЛИ БУТИ РАБАМИ!

робили бабки. Сма-ачні були бабки, соя-ачні жирна. Жорна, щоб хто не почув, у погребі тримали. А навесні з мерзлої картоплі дєруни робили. Дуже смачні були картопляники! Ще на могильниках шукали, може, яка здохлятина трапиться. У Сайченків конячка здохла, то її до кісточок обгризли.

На Новоселиці вимерла сім'я Бойків, мати й дві дочки. Вимерло дві хати Півтораків. Допомоги не було ніякої. Навпаки, ще й забивали. Брата мого об'їждчик убив. З Чупири він, Ковтун Михайло. Я питав його. Не пам'ятаю, каже. Та хіба так одного? Не до смерті, правда, але... Так було. Брат, середульший, значить, ходив до радгоспу: там були засіки із зерном. Коли когось візьмуть до роботи на день, то підготовують якоюсь затіркою.

Я теж якось попав за водоноса, то й зерна набрав кишеню, тільки витрусили. Отож брат коло тих засіків крутився. Та не щодня робота була. То якось дня взяв він на плантації висадка бурякового. Об'їждчик нагодився, так немилосердно побив, що він невдовзі й помер, у жолобі на волонні лежачи. А старший брат пухлий був, заліз на горище в клуні, а злізти вже не зміг. Так і помер там.

І в нашому селі їздили грабаркою, збирали де мертвих, а де й живих. Наших такі мертвих забрали, а дядька мого Терешка сина живого за руки-ноги та й на воза викинули: все одно, мов, жити не буде.

Скільки у нашому селі померло, хтозна. А могили братські занедбані. Я перший гроші дам, щоб упорядкувати та пам'ятники поставити. А тим, хто останнє зернятко у людей витрушував, ганьба довічна. Люди знають цих недолюдків: голова сільради Александров, комсомольський секретар Сайченко, «Поросям» прозваний...

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з поважними ювілеями своїх колег, які народились у червні:

Т.Т. Баталова, Л.С. Вишнепольська, О.С. Маніна, Т.Я. Скринник.

Бажаємо здоров'я у зеніті,
Любові, доброти і щастя повен дім,
Нехай у серці розкошує літо
І соняхом квітне золотим!

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО НАМІР ОТРИМАТИ ДОЗВІЛ НА ВИКИДИ

Повне та скорочене найменування суб'єкта господарювання: **ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ ОККО-ДРАЙВ (ТОВ "ОККО-ДРАЙВ")**.

Ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: **20122395**.

Місцезнаходження суб'єкта господарювання, контактний номер телефону, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання: **Україна, 82660, Львівська обл., Стрийський р-н, селище міського типу Славське, вулиця Івана Франка, будинок 14 А, тел. (067)-691-00-71, e-mail: ykarpushyna@gng.com.ua.**

Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика: **09100, Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Героїв 72-ї Бригади, 55.**

Мета отримання дозволу на викиди: **Дозвіл на викиди оформлюється у зв'язку із реконструкцією АЗК з влаштуванням АГЗП, а також зміною параметрів існуючих джерел викидів.**

Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля: **Висновок з оцінки впливу на довкілля № 21/01-20229159952/1 від 20.01.2023 р. (позитивний).**

Загальний опис об'єкта (опис виробництва та технологічного устаткування): **джерелами впливу на стан атмосферного повітря є: підземні резервуари зберігання бензину та дизельного пального, наземний резервуар зберігання СВГ, ПРК заправки автотранспорту, дизель-генератор, морозильні камери.**

Відомості щодо видів та обсягів викидів: **Бензин (нафтовий, малосірчистий, в перерахунку на вуглець) – 1,093607 т/рік, Вуглеводні насичені C12-C19 (розчинник РПК-26511 і ін.) у перерахунку на сумарний органічний вуглець – 0,027 т/рік, Речовини у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом – 0,0000018 т/рік, Оксиди азоту (в перерахунку на діоксид азоту [NO + NO2]) – 0,00012 т/рік, Азоту (1) оксид (N2O) – 0,0000046 т/рік, Діоксид сірки (діоксид та триоксид) в перерахунку на діоксид сірки – 0,000016 т/рік, Оксид вуглецю – 0,000058 т/рік, Вуглецю діоксид – 0,015 т/рік, Метан – 0,00008 т/рік, Фреони – 0,0002 т/рік, Пропан – 0,336828 т/рік, Бутан – 0,249967 т/рік.**

Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, що виконані або/та які потребують виконання, перелік заходів щодо скорочення викидів, що виконані або/та які потребують виконання, дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів: **не передбачається.**

Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству: **Обсяги видів забруднюючих речовин не перевищують затверджені граничнодопустимі нормативи викидів, а викиди, які не підлягають регулюванню та за якими не здійснюється державний облік, не перевищують гігієнічних нормативів.**

Зауваження та пропозиції просимо надсилати в місячний термін до Департаменту екології та природних ресурсів Київської обласної державної адміністрації (01004, м. Київ, вул. Басейна, 1/2А, e-mail: der_eco@koda.gov.ua).

Адміністрація ТОВ "ОККО-ДРАЙВ"

Оголошення управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про постановку на облік безхазяйних водопровідних, каналізаційних (мереж водовідведення), місцевих (розподільчих) теплових мереж, зливової (дощової) каналізації, освітлення та інженерних мереж – електроустановок (трансформаторних підстанцій, повітряних ліній, кабельних ліній)

Внести зміни в абзац 1 п. 2 «Водопровідні мережі» оголошення управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про постановку на облік безхазяйних водопровідних, каналізаційних (мереж водовідведення), місцевих (розподільчих) теплових мереж, зливової (дощової) каналізації, освітлення та інженерних мереж – електроустановок (трансформаторних підстанцій, повітряних ліній, кабельних ліній), опублікованого в Білоцерківській міській районній газеті «Громадська думка» № 23-24 (14126-14127) від 31 березня 2023 року, доповнивши текстом такого змісту: «від свердловини «Башта» – вулиця Польова, буд. 13; від свердловини «Садова» – вул. Паркова (котельня).

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

ПРОДАЮ пароварку, нова, імпортована, двоярусна, 850 грн; 2 верхні кухонні шафи і дверцята до 2 нижніх шаф, білі, д/стан; білу постільну білизну, нову; 2 простирадла односпальні, 3 навулочки (70x70), 2 підковдри – одно- і двоспальна. Ціни договірні.
Тел.: 099-148-92-98, 096-208-36-48.

Втрачені документи про здобуття освіти на ім'я **Панова Станіслава Петровича**: свідоцтво про базову середню освіту АР № 49117604, видане 2016 року Семенівською загальноосвітньою школою І-ІІІ ступенів Мелітопольської районної ради Запорізької області, й атестат про повну загальну середню освіту, виданий 2018 року відокремленим структурним підрозділом «Мелітопольський коледж Таврійського державного агротехнологічного університету» АР № 50611401, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ.**

ПОТРІБНІ ОХОРОННИКИ Вахтовий метод.

НАДАЄТЬСЯ:

- безкоштовне житло,
- харчування,
- доставка до місця роботи.

Заробітна плата 9000 – 12 000 грн/міс.

ТЕЛЕФОНИ:

067-284-06-68, 095-381-30-81.

НАТЯЖНІ СТЕЛИ

Замір безкоштовний
Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

КУПЛЮ

гармонь, баян, акордеон, домру, бандуру, чоботи хромові, ялові, ікони, статуєтки, фотоапарати «Зеніт», «Фед», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, португую, бінокль, шахмати, нарди.

095-156-36-40

Закуповуємо ВРХ:

-Корови(36-40грн за кг);

-Бики(53-55грн за кг);

-Телиці(46-50 грн за кг);

-Коні(25-30грн за кг); -лежачі та доріз.

096-849-72-59,Вадим

Втрачений диплом бакалавра, В21 № 003693, від 13 лютого 2021 року, виданий Національним технічним університетом «Харківський політехнічний інститут» на ім'я **Олександр Коваль, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення інваліда війни, серія А, № 025385, видане Білоцерківською районною державною адміністрацією Київської області на ім'я **Луковніков Володимир Володимирович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Із сесійної зали

Кого й чому саме навчають у школах мистецтв

Аби врегулювати питання, пов'язані з роботою початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів, що належать до комунальної власності, під час сесії міської ради, як повідомляють офіційні джерела, для них було визначено контингент учнів.

Зокрема, передбачається, що в шести школах мистецтв вчитимуться діти згідно з таким розподілом:

▲ Білоцерківська школа мистецтв № 1 – вчитимуться 635 учнів на музичному, вокально-хоровому, образотворчому відділеннях та на відділенні комп'ютерної графіки;

▲ Білоцерківська дитяча музична школа № 2 – 188 учнів навчатимуться на музичному та вокально-хоровому відділеннях;

▲ Білоцерківська школа мистецтв

№ 3 вчитиме 595 учнів на музичному, вокально-хоровому, образотворчому, хореографічному та театральному відділеннях;

▲ Білоцерківська школа мистецтв № 4 навчатиме 578 учнів. Школа має такі відділення: музичне, вокально-хорове, образотворче, хореографічне;

▲ Білоцерківська школа мистецтв № 5 навчатиме 449 учнів на музичному, вокальному, образотворчому, хореографічному відділеннях;

▲ Білоцерківська школа мистецтв № 6 – навчатиметься 231 діти на музичному та вокальному відділеннях.

Термін навчання на музичному та вокально-хоровому відділеннях становить 6-8 років, образотворчому – 6 років, комп'ютерної графіки – 3 роки, хореографічному та театральному – від 6 до 8 років.

Послуги від центру соціальних служб

З метою забезпечення доступності соціальних послуг особам та сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах або мають найвищий ризик потрапляння в такі обставини, та організації надання їм соціальних послуг згідно з індивідуальними потребами міська рада ухвалила відповідне рішення.

Зокрема документом затверджено перелік соціальних послуг для сімей, дітей та молоді, що надаватимуться Білоцерківським міським центром соціальних служб на безоплатній основі:

✓ інформування та консультування; екстрене (кризове) втручання; представництво інтересів; соціальний супровід сімей (осіб), які перебувають у складних життєвих обставинах, та сімей, які виховують дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування; соціальні адаптація, профілактика, інтеграція та реінтеграція.

Також визначено перелік окремих категорій осіб/сімей, яким ці соціальні послуги надаватимуться безоплатно:

– особи/сім'ї, які перебувають у складних життєвих обставинах, не можуть самостійно подолати негативний вплив обставин, зумовлених такими чинниками (часткова або повна втрата рухової активності, пам'яті); невиліковні хвороби, захворювання, що потребують тривалого лікування; інвалідність; безробіття; малозабезпеченість; поведінкові розлади в дітей через розлучення батьків; ухилення батьками або особами, які їх замінюють, від виконання своїх обов'язків; втрата соціальних зв'язків, у тому числі під час перебування в місцях позбавлення волі; жорстоке поводження з дитиною; домашнє насильство; потрапляння в ситуацію торгівлі людьми тощо;

– сім'ї, в яких дітей відібрано у батьків без позбавлення останніх батьківських

прав; родини, де триває процес розлучення батьків і вирішується спір між матір'ю та батьком щодо визначення місця проживання дітей, участі батьків у їхньому вихованні; сім'ї, де виховують дітей з інвалідністю, та сім'ї з дітьми, в яких батьки мають інвалідність; сім'ї, де батьків поновлено в батьківських правах; жінки, котрі виявили намір відмовитися від новонародженої дитини; особи з числа дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування; особи з особливими освітніми потребами; внутрішньо переміщені особи; особи, звільнені з місць позбавлення волі; учасники антитерористичної операції та особи, які здійснювали заходи із забезпечення національної безпеки й оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації в Донецькій і Луганській областях та ін.

Якщо ви потребуєте вищезазначеної допомоги та належите до таких категорій осіб, зверніться до Білоцерківського центру соціальних служб: м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 113, тел. (04563) 6-83-11, e-mail: bmsddm@i.ua, пн. – чт. з 8:00 по 17:00, пт з 8:00 по 15.45.

Захворюванню на холеру можна запобігти

В результаті екологічної катастрофи, спричиненої злином росії на Каховській ГЕС, може виникнути загроза спалахів кишкових інфекцій, у тому числі холери. В Білоцерківському районі, зокрема в Білій Церкві, аби запобігти захворюванню на холеру, спеціалісти Білоцерківської районної філії ДУ «Київський обласний центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України» проводять регулярні спостереження за довіллям із застосуванням лабораторних методів досліджень.

Щорічно в теплий період року, з 1 червня по 1 жовтня, здійснюються регулярні мікробіологічні дослідження води з відкритих водойм, у т. ч. з річок Рось, Раставиця, Кам'янка, ставків, з місць масового відпочинку людей, зокрема з пляжів. За 2022 рік по Білоцерківському району досліджено 232 проби води

поверхневих водойм. Збудників холери не було виявлено. Наразі вже проведено моніторингові дослідження води поверхневих водойм у Білій Церкві (р. Рось), а також в територіальних громадах: Білоцерківській, Фурсівській, Таращанській, Узинській. Результати досліджень усі негативні – холерний вібрион у всіх досліджених зразках не виявлено. Якщо буде зафіксована хоча б підозра на випадок хвороби, запуститься система реагування, яка дозволить швидко її локалізувати. Але викликає занепокоєння якість води в річках Рось (центральний пляж) та Раставиця – с. Трушки (район колишнього ДОЗ «Дружба»), де в червні 2023 р. виявлене перевищення вмісту лактозопозитивної кишкової палички – 240 000 при нормі не більше 5000 в 1 л.

Нагадаємо, що холера відрізняється від звичайного гастроентероколіту важким перебігом і швидким розвитком.

Без лікування захворювання може привести до смерті. Навіть за призначеного лікування, але в пізній, «запущеній», терміні, смертність може досягати до 7-10% від захворілих.

Щоб запобігти цій важкій хворобі, варто уникати відпочинку в невідновлених місцях, де не проводиться систематичний лабораторний контроль якості води водоймищ; під час відпочинку не використовувати воду відкритих водоймищ для пиття, миття посуду, овочів, фруктів, не ковтати її під час купання; суворо дотримуватися правил особистої гігієни; після купання у відкритих водоймах, басейнах прийняти душ; дотримуватися режиму термічної обробки виготовлення страв, особливо риби та морепродуктів. І головне – при будь-яких розладах шлунково-кишкового тракту – звертайтеся до лікаря.

О. ЄРШОВА, лікар із загальної гігієни Білоцерківської районної філії

Втрачений військовий квиток НБ № 3213037, виданий 17.05.1983 р. Могильовським районним військовим комісаріатом на ім'я **Шендо Микола Устимович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Напередодні літніх канікул працівники бібліотеки філії №2 завітали до Білоцерківської гімназії-початкової школи №22 на гру-квест «Подорож у літо», у якій взяли участь учні початкових класів. На станції «Книгознавча» дітлахи мали можливість продемонструвати знання та кмітливість у різноманітних завданнях.

Подорож у літо

Читачі-другокласники із задоволенням відгадували загадки, склали пазли, взяли участь у вікторині «Впізнай казку за малюнком». На третьокласників чекали веселі ігри та літературні вікторини «З якої казки герой?», «Для спостережливих та уважних» та «З якої казки річ?».

Бібліотекарка Тетяна Матвієнко підготувала для учнів четвертого класу мовознавчу вікторину «Знавці української мови» та запропонувала конкурси «Мовне асорті», «Мовні загадки-шаради».

Бібліотекарка Олена Буянєнко допомогла дітям

поринути в чарівний світ книги, ознайомивши їх із книжковими виставками «Казкове намисто народів світу» та «Казка + пригода = читаю з насолодою», адже літо – ідеальний час, щоб побалувати себе цікавою книгою.

Фахівчині книгозбірні побажали малечі не забувати влітку про бібліотеку, обов'язково читати, і тоді канікули пройдуть цікаво і корисно.

Світлана ЛИННИК

«Щедрик» пролунав у японському стилі

Незвичайний благодійний концерт на підтримку ЗСУ відбувся 10 червня в міському Будинку органної та камерної музики. Гостем Білої Церкви став японський піаніст-віртуоз Темпей Накамура.

Молодий, але вже відомий піаніст багато гастролює світом та вже встиг випустити шість своїх музичних альбомів. Під час програми прозвучали як всесвітньо відомі мелодії в авторській обробці, так і потужні власні твори виконавця (зокрема сюїта «Rising soul»).

Для глядачів у переповненій органній залі маестро щиро та проникливо виконав кілька композицій у своїй неповторній обробці – це були й японські традиційні мелодії, а також українські, зокрема, «Ніч яка місячна», «Щедрик». Слухачі із захватом вислухали його «Slava Ukraini!».

Наприкінці музичної зустрічі сан Накамура надзвичайно експресивно виконав Гімн України, і після вдяч-

раніше із благодійними концертами він приїздив на Схід, щиро підтримуючи українців у їхній багаторічній боротьбі за незалежність. А нещодавно побував із концертами в Києві, Бучі, Львові.

...Напевно, одним із найсильніших вражень для білоцерківського глядача було те, що наприкінці виступу музикант вийшов на сцену з українським прапором на плечах, виголошуючи «Слава Україні!», став на коліна та в японській традиції схилився аж до землі, таким чином демонструючи надзвичайну повагу до українського народу.

Захід було організовано силами Українсько-японського центру КПІ ім. І. Сікорського та Білоцерківської міськради. Організатори концерту через кілька годин у соціальних мережах повідомили, що на підтримку ЗСУ (на потреби 72-ї бригади) донатами було зібрано більше 20 тисяч гривень.

Наталія ВЕРЕСНЕВА

Історія, якої ми не знаємо

Більш як сто років тому в Хабаровському краї РФ українці становили близько 80% населення, а росіяни – 5%.

Із 7 по 12 квітня 1918 року в Хабаровську тривав III Український з'їзд Далекого Сходу, який проголосив «Республіку Зелений Клин» колонією вільної незалежної демократичної України.

У Маньчжурії видавали українські паспорти

У той час Хабаровськ був адміністративним центром Зеленого Клину, який охоплював південь азійського узбережжя Тихого океану росії (територія Амурської області та Уссурійсько-Приморського краю). Площа цього регіону була майже мільйон квадратних кілометрів — це вдвічі більше за розмір сучасної України. Там жило близько мільйона наших співвітчизників, які емігрували в пошуках кращої долі.

Українські колоністи заснували мережу поселень, назви яких говорили самі за себе — Київ, Хрещатик, Чернігівка, Переяславка, Ромни, Полтавка, Харкове, Василькове, Біла Церква, Житомирка, Хмельницьке, Золотоношка. Було створено два Чернігівські райони — один на Амурі, другий — на Уссурі. І два Київські райони.

До речі, Хабаровськ заснував Яків Дяченко з Полтавщини. Колись на землях цього міста, як зауважував український письменник Іван Багряний (перебував там на засланні), «стояла лише одна поштова конторка; вона ж і урядова станція, біля якої тигри весь час крали вартових ночами». У самому Хабаровську був окремий район, заселений переважно українцями — «Хохлацька слобода». А неподалік розташовувалася «Дальнеохлацька слобода». 1918-го ті райони перейменували в «Українську» та «Дальньоукраїнську» слобідки. Про них досі нагадує одна з центральних вулиць міста — Слобідська.

У Хабаровську діяла українська православна парафія, котру організував священник з Подільської губернії Прокоп Гордзівський, якого синод РПЦ назвав «мазепинцем» і вислав до Примор'я. Богослужіння він вів українською мовою, організував у місті українську початкову школу. В Хабаровську працювало також Видавниче товариство імені Тараса Шевченка. Державним прапором Української Далекосхідної Республіки став національний синьожовтий стяг із зеленим клином. Зелений колір символізував тайгу, синій — небо і море, жовтий — хлібне поле. Республіка мала і свій гімн — «Ще не вмерла Україна!».

Згідно з рішеннями III Українського з'їзду Далекого Сходу, було розроблено територіально-адміністративну систему Зеленого Клину. Це утворення поділялося на 10 округів з органами національного самоврядування українців. У Маньчжурії Окружна Рада розпочала навіть видачу українських паспортів. Текст документів друкувався трьома мовами — українською, російською та англійською.

Зелений Клин створив свою армію і ухвалив конституцію

У червні 1918 р. делегація з Далекого Сходу на чолі з Петром Твардовським — головою Маньчжурської окружної ради — прибула до Києва на переговори з урядом Української держави. «На Далекім Сході згуртовані українці

Україна, втрачена біля Тихого океану

готували рішення щодо проголошення Далекосхідного Клину, себто Приморщини, Амурськини, Уссурійщини, Забайкальщини й Маньчжурії, частиною України, — заявив на переговорах Твардовський. — З'їзд постановив прохати Центральний Український уряд вимагати від російського уряду визнання вищезазначеної частини Далекого Сходу частиною України на основі самоозначення народів, маючи на увазі численність українців Зеленого Клину».

Міністр закордонних справ Української держави Дмитро Дорошенко призначив П. Твардовського консулом на Далекому Сході. Уряд Петра Скоропадського став на захист інтересів українців у Росії. Окружні ради на території РРФСР отримали право виконувати функції консульських установ Української держави.

Провівши переговори у Києві, Петро Твардовський домовився із Сибірським урядом щодо створення бойових українських формувань. Цю ініціативу підтримувало і командування військ Антанти. Кількість наших співвітчизників у Зеленому Клині дозволяла організувати 200-тисячну українську армію.

Було поставлено завдання сформувати у Хабаровську, Владивостоті, Николь-Уссурійську, Благовіщенську та Імані 5 куренів (батальйонів) піхоти та 2 гарматні батареї. Ці частини планувалося перетворити у полки й бригади. Козаки українських куренів носили однострої — сині шаровари з жовтими лампасами та з блакитним кантом посередині. Для кіннотників запровадили погони жовтого кольору з блакитним кантом посередині. Головні убори прикрашали кокарди із зображенням архістратига Михаїла.

Та невдовзі збройної формування Зеленого Клину були звинувачені у «мазепинстві». Адмірал Олександр Колчак, який став керівником Білого руху в Сибіру, 19 травня 1919 року заборонив формувати окремі українські частини. Курені були розформовані. Отаман Григорій Семенов, якому Колчак передав владу, розглядав проект Далекосхідної держави як федерації козаків, бурятів і українців. Він навіть видав так звану грамоту, в якій гарантував право українців на самоврядування.

Голова директорії УНР Симон Петлюра не мав можливості підтримати Українську Далекосхідну Республіку,

оскільки її територія опинилася у вирі Громадянської війни та іноземної інтервенції.

11 березня 1920 року Хабаровські повітові земські збори ухвалили рішення про фінансування українських шкіл, курсів з підготовки українських вчителів, видання підручників тощо. А на початку 1921-го була введена в дію конституція Зеленого Клину, яка вважалася однією з найдемократичніших у світі на той час.

Хабаровська українська окружна рада отримала новий статус — Приамурської обласної української ради.

Добрими намірами вимостили дорогу до... пекла

Прийшовши до влади, більшовики ліквідували Українську Далекосхідну Республіку в листопаді 1922-го. Українські школи та організації закрили, їхнє майно конфіскували. Було арештовано близько 30 українських активістів Хабаровська, яких звинуватили у зв'язках з японцями.

Зазначивши переслідувань, наші співвітчизники почали тікати до Китаю та Гонконгу, до Бразилії та Аргентини.

Вчинивши погром українського брушу, більшовики підтримували китайців. Отримали певні можливості розвивати своє національно-культурне життя і корейці, доки їх не депортували до Казахстану. «Мали національну школу тунгуси і гольди, і коряки, і чукчі — всі, всі, — писав І. Багряний у газеті «Краківські вісті». — Не мали нічого тільки українці».

У це важко повірити, але газета «Тихоокеанская Звезда», що видавалася у Хабаровську, 1931 р. визнала, що впродовж десятиліття влада здійснювала шовіністичну політику щодо українців. Наслідки не забарилися: того ж року президія Далькрайвиконкому ухвалила постанову «Про практичне проведення українізації». У шести районах краю передбачалося переведення діловодства й роботи культурно-освітніх установ на українську мову. Ще у семи районах планувалося здійснювати українізацію частково. 809 шкіл першого ступеня почали готувати до переходу на українську мову викладання. У Благовіщенському агропедінституті створювалося українське відділення. З України на Делекий Схід приїхали на роботу понад 500 молодих учителів і редакторів для українських видавництв. У Хабаровську почала виходити загальнокрайова щоденна українська газета.

Такими добрими намірами більшовики вимостили дорогу до... пекла. Бо постановою ЦК ВКП (б) від 14 грудня 1932 року поклада край цьому процесу. Знову ліквідовувалися всі українські культурно-освітні установи на теренах росії. «Редакторів порозганяли, школи позакривали, вчителів згодом посадили до льохів НКВД як «агентів фашизму», а для виправдання оголосили, що сам народ не хоче тієї «української мови», — саме так описував тогочасні події Іван Багряний.

Василь НЕДІЛЬСЬКИЙ

На фото: В порту Одеси: перед відправленням українців на Зелений Клин.

Сайт: sinoptik.ua	П'ятниця, 16.06 ніч +17 день +25	Субота, 17.06 ніч +17 день +28	Неділя, 18.06 ніч +17 день +25	Понеділок, 19.06 ніч +17 день +25	Вівторок, 20.06 ніч +17 день +24	Середа, 21.06 ніч +16 день +23	Четвер, 22.06 ніч +17 день +24
--	---	---	---	--	---	---	---

Нам у житті мало часу для життя.

Громадська думка
Засновник:
ПП «Редакція газети "Громадська думка"»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: **6-33-02**.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук», м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739 від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.